

N:o 101.

Af Herr **Liss Olof Larsson**: *Om utvidgning i rättigheten till begagnande af det i Kongl. resolutionen den 19 Maj 1752 omförmälda stämningssätt.*

Genom Kongl. resolutionen den 29 Maj 1752 är stadgadt: "att när en hel menighet skall stämmas, bör stämningen uppläsas å predikstolarne i det härads eller den socken, som tilltalas och sökes, så lång tid före tinget, som i lagen är utsatt, och derjemte anslås å tingstugudörren." Sjelfva författningens ordalydelse utmärker således att för lagligt användande af det deruti medgifna stämningssätt erfordras, att den menighet, som skall stämmas, måste utgöras af ett härads eller en sockens innevånare, såsom sådana betraktade. Men nu finnas i landskapet Dalarne, och troligen i flera af rikets landskap, byalag af så vidsträckt omfång och så stor folkrikhet, att de skäl, som föranledt stadgandet om det särskilda sättet för stämning af menighet, bestående af häradsbor eller socknemän, ega fullt lika stor tillämplighet på menighet, bestående af delegare i sådana byalag; och då härtill kommer, att ett slikt stämningssätt, som naturligtvis skulle vara till betydlig lättnad för den, hvilken nödgades instämman samtliga delegare i en by, ehvad den vore större eller mindre, icke skäligen kunde för delegare i äfven mindre dylik medföra någon anmärkningsvärd olägenhet, så föranlåtes jag härmed vördsamt föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta:

att det i förenämnda författning stadgade sätt för instämmande af hel menighet, bestående af ett härads eller en sockens innevånare, jemväl bör användas för instämmande af menighet, bestående af innevånare i köping, by eller annan samfällighet, äfven om den samma icke utgör härads eller socken.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1872.

Liss Ol. Larsson.